A°. 1831. N°. 67.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 20sten AUGUSTUS.

PARAMARIBO.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

*

NEDERLANDEN.

NYMEGEN, 9 Junij. Zijne Majesteit de Koning toegestaan hebbende dat aan het Geldersch bataljon mobiele dienstdoende schutterij, door de negen groote steden van Gelderland, uit wier contingenten dit bataljon is zamengesteld, *een vaandel, met den rang van standaard*, werd geschonken, was het gezegd bataljon, waarvan de helft met den staf, sedert deszelfs uitmarsch, alhier en de andere helft in Grave garnizoen hield, tot het ontvangen daarvan op de Wijchensche heide vereenigd, alwaar het uit handen van Z. Ex den heer staatsraad, gouverneur der provincie Gelderland, een fraai en kostbaar vaandel ontving; aan de eene zijde hebbende het opschrift: *Koning en Vaderland* en aan de andere zijde het wapen van Gelderland, beide geborduurd op een donkerblaauwen grond en prijkende op den standaard met eenen zilveren Nederlandschen leeuw. Z Exc. dit vaandel aan het bataljon, in quarré geformeerd, met eene hartroerende aanspraak uitgereikt hebbende, werd Z. Exc. door den heer *G. J. Lulofs*, luitenant-kolonel, kommandant van gen. bataljon, aldus aangesproken:

Mijnheer de Gouverneur!

» Als aanvoerder van het eerste opgerigt Geldersch bataljon schutterij, gevoel ik mij ten hoogste vereerd dit vaandel uit handen Uwer Excellentie te mogen ontvangen. Uwe Excellentie en de negen groote steden onzer provincie geven ons daardoor een vernieuwd en vleijend bewijs van vertrouwen. Ontvang daarvoor onzen opregten dank.

» Koning en Vaderland zijn ons dierbare namen. Zij herinneren ons de bange dagen, waarin ons vaderland verkeerde, toen wij op de roepstem van onzen geliefden en geëerbiedigden Koning voor de heiligste zaak het burgerlijke leven verlaten en het zwaard hebben aangegord, en de Nederlandsche leeuw stelt ons de helden-grootheid onzer vaderen voor oogen.

» Gaan wij voor de heiligste zaak ten strijde, dit vaandel zal onzen moed verhoogen, onze geestdrift ontvlammen en Uwer Excellenties verwachting niet te leur stellen.

» Welaan dan, waarde wapenbroeders! beloven en zweren wij plegtig; gij onderofficieren, korporaals en schutters, bevestigt zulks door eene eerbiedige stilte, en wij, mijne heeren officieren, door het plegtig aanraken van dezen standaard met onze degens, beloven en zweren wij plegtig, en de God van Nederland zij onze getuige, dat het opschrift voor Koning en Vaderland steeds de leus zal zijn waaronder wij strijden; dat wij ons om dit vaandel altijd zullen vereenigen, hetzelve onbezoedeld zullen bewaren en tegen allen hoon verdedigen, en hetzelve, zoo mogelijk, met lauweren omkransd zullen terug geven, of wel met hetzelve eervol sneven, onder het gejuich van *Leve de Koning! leve de vrijheid! bloeije het vaderland* »

Het vaandel daarna door gen. overste aan den vaandeldrager overgegeven zijnde, defileerde de vaandeldrager daarmede langs de linie van het bataljon, volgens gebruikelijke plegtigheden, waarna de gouverneur het bataljon inspecteerde en deszelfs hooge tevredenheid betuigde over de uitmuntende militaire houding, vaardig- en naauwkeurigheid in het uitoefenen der handgrepen en het defileren.

Heeren officieren mogten de eer hebben Z. Exc. vervolgens eenige ververschingen aan te bieden, in eene expresselijk daartoe opgerigte tent, alwaar Z. Exc. met de hem eigene minzaamheid met een ieder sprak, en ook daar ontving Z. Exc. de vleijendste verzekering van alle de daar aanwezige hoofd-officieren, omtrent de goede houding, vaardigheid in het manoeuvreren, krijgstucht en zucht tot orde, welke dit, ruim 1000 man sterke, bataljon met de besten der armee doet gelijk stellen. Het schoonste weder en eene aanzienlijke schare van burgers en militairen van allerlei wapen, uit de beide steden Nijmegen en Grave aldaar vereenigd; zette niet weinig luister bij aan dit feest, hetwelk in de jaarboeken der Geldersche geschiedenis met regt zal opgeteekend worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Junij. Eergisteren morgen is Z. M. de Koning, benevens zijne twee oudste zonen, de hertogen *van Orleans* en *Nemours*, naar de oostelijke departementen op reis gegaan, vergezeld wordende van de ministers van oorlog en koophandel, de heeren *Soult* en *d'Argout*. De vorstelijke personen, welke overal op hunnen weg met geestdrift ontvangen worden, zijn des avonds te Chateau-Thierry aangekomen. Z. M. heeft in de op zijnen weg gelegene steden zijnen intogt te paard gedaan, en in dezelve de nationale garden in oogenschouw genomen. — 's Konings reize zal, naar men verneemt, vijf weken duren. — De tegenstanders van het tegenwoordig ministerie willen het steeds doen voorkomen, als of de reis van Z. M. met de aanstaande verkiezingen voor de nieuwe kamer der gedeputeerden in verband zoude staan; van de ministeriele zijde wordt hierop geantwoord, dat het niet anders dan natuurlijk is, dat de nieuwe souverein door zijne persoonlijke tegenwoordigheid zich met de natie in naauwere verbinding wil stellen en hare wenschen en behoeften leeren kennen.

De directeur-generaal der bruggen en wegen, de heer *Bérard*, neemt thans in persoon de wegen, langs welke Z. M. passeren zal, in oogenschouw.

» De 4 batterijen van het 3de regiment artillerie, welke in den omtrek van Besançon gekantonneerd zijn, hebben bevel bekomen, om zich in die stad te vereenigen, ten einde tegenwoordig te zijn bij de wapenschouwing van 20 a 25,000 man, welke Z. M. bij hoogstdeszelfs komst aldaar zal houden.

Gedurende de afwezigheid der twee ministers, welke Z. M. vergezellen, is het beheer van derzelver departementen aan den voorzitter van den raad, den heer *C. Périer*, opgedragen.

— In het zuiden des Rijks worden thans op onderscheidene plaatsen vrijheids boomen geplant. Te Marseille heeft de maire, geene kans ziende om zulks te beletten, zijn ontslag genomen.

— Te Straatburg hebben 3den dezer zeer onrustige bewegingen plaats gehad, bij welke de menigte de woning van den bekenden gedeputeerde *Humann* geschonden heeft.

De belgische gezant, de heer *Lehon*, is uit Brussel alhier teruggekomen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 11 Junij. Volgens officiele opgaven, bedroeg de bevolking van Rusland, met inbegrip van Polen, op het einde des jaars 1829, negen en veertig millioen, waaronder 17.558,898 lijfeigene en vrije boeren, en 243,548 geestelijken.

— De nieuwe minister van binnenlandsche zaken in Beijeren, de heer *von Stürmer*, is dadelijk werkzaam geweest, om de zaak van de drukpers te regelen, en de vrijheid derzelve te herstellen, onder de noodige bepalingen, ter wering van misbruik. Den 3den Junij zijn daaromtrent aan de Beijersche kamer der afgevaardigden ontwerpen van wetten voordragen.

— Volgens bijzondere berigten uit Weenen, was de generaal *Zucchi*, die, zoo als men zich herinnert, het bevel heeft gevoerd over de krijgsmagt der italiaansche opstandelingen, en na zijne vlugt uit Ancona door de Oostenrijkers is gevangen genomen, als oostenrijksch onderdaan te Grätz voor eenen krijgsraad te regt gesteld, en door denzelven ter dood veroordeeld. Z. M. den Keizer had hem echter lijfsgenade geschonken.

Uit officieele bescheiden blijkt dat in *Engeland* de balje bestaat uit 1274 personen, wier belooningen ongeveer 25 pCt. der gezamenlijke kosten van regtsgedingen bedragen. Te Londen telt men 9312 procureurs en in de overige gemeenten 2732. Het totaal der heeren wetgeleerden bedraagt in *Engeland* en *Walis* nagenoeg 14000. In de laatstverloopen tien jaren hebben zij voor zegels van klerk-contracten, acten van admissie en jaarlijksche certificaten betaald 1,100,000 p. st. (een millioen drie honderd twintig duizend guldens per jaar) Onwillekeurig herinnert men zich de anecdote van Czaar *Peter* de Groote, die gedurende zijn verblijf te *Londen*, op eene zijner wandelingen, omstreeks een der geregtshoven, een aantal getabbaarde en gepruikte lieden ziende, vroeg: wat zulks beduidde? Men antwoordde hem, dat het advocaten waren. Hoe! zeide hij, zoo veel advocaten, ik heb er in *Rusland* vier, en was nog voornemens er twee van te doen ophangen.

MENGELINGEN.

*

HET LONDENSCHE CONGRES.

Als er een congres van de groote mogendheden ergens bij een is, mogen de volken, die van den tweeden rang voornamelijk, wel denken, dat er eene nieuwe zamenzwering broeit tegen hunne regten en onafhankelijkheid. Dit is tot nog toe althans het gevolg geweest van alle de congressen, welke in onzen tijd voor en na hebben plaats gehad. Men denke aan het constitutionnele *Spanje*, *Portugal*, *Napels* en *Italie*. In het begin worden die congressen nog wel eenigermate opgefleurd door madame CATALANI, die naar de plaatsen der zitting reisde om aan de hooge personaadjes hare talent te laten hooren. Dit werkte misschien mede, dat er soms nog blijde verwachtingen werden opgewekt, die echter bij het doorgaans einde eene groote teleurstelling ondergingen. Tegenwoordig wordt er zoo veel ophef niet van gemaakt en gaat het meer met stille trommen, schoon niet beter.

Het Londensche congres althans is zijnen voorgangeren waardig en gelijk gebleven in weinig of niets goeds voort te brengen, waarover het beschaafd *Europa* of de geregtigheid zich verheugen kon. Als de hooge en magtige Potentaten in hunne wijsheid goedvinden zulk een groot geregtshof zamen te stellen, om over het lot van *Europa* te beschikken, zou men zeggen, moesten zij ook wel eens lust gevoelen, om het menschdom te verblijden door besluiten van weldadigheid, en daardoor roem bij de wereld te behalen, in plaats van telkens zich te vergrijpen aan het regt en eigendom van anderen en zich veracht en gehaat te maken. Maar in groote ligchamen zitten vaak onnoozel kleine zieltjes, die te bekrompen zijn om zich te ontsluiten voor het binnen laten van milde en koesterende lichtstralen. Zij zijn te koud en te magteloos, om zich uit de duisternis, waarin zij hunne bekrompen en kleingeestige ontwerpen smeden, tot vrije en vrolijke werkmeesters van menschenheil te verheffen.

Evenwel nu de questie was tusschen het verachtelijkste soort van rebellen aan den eenen kant, en de getrouwste natie en den wettigsten en waardigsten Koning aan den anderen, zou men toch verwachten, dat de groote mogendheden beter voor het fatsoen van haren rang zouden gezorgd hebben. Maar helaas! wij worden ook hier alweder bij de uitkomst bedrogen. De Koning, die men elders, in *Frankrijk* en *Engeland* zoo wel als bij ons, den besten der Koningen noemde, wordt eerst verguisd door een ras van ondankbare onderdanen, die met geenerhande schijn van reden zich over zijn bestuur te beklagen hadden, dan alleen misschien over eene te groote toegevendheid ten hunne opzigte, waardoor zij bedorven zijn geworden en uit brooddronkenheid begonnen achter uit te slaan, — deze wordt nu daarenboven trouwloosijk behandeld door zijne hooge *bondgenooten*, op welke hij meende zich met gerustheid te kunnen beroepen. Het Londensche congres neemt de snoodste muiters, die ooit zijn opgestaan, in bescherming, verklaart dezelve voor een onafhankelijk volk, en dwingt de wettige regering tot het staken van hare veiligheids- en verdediging-middelen. En dit heet *non-interventie!!!* Twee malen zijn onze dapperen op den weg geweest om de bandieten te tuchtigen, en twee malen zijn zij daarin gestuit door eene gedwongene wapenschorsing van den kant der mogendheden, als of deze vreesden, dat hare geliefde rebellen uit het veld geslagen zouden worden, gelijk trouwens ook waarschijnlijk was. En dit heet *non-interventie!!!* Gedurig worden wij van wege die zelfde mogendheden gedrongen, om ons naar den wil onzer vijanden te schikken. En dit heet *non interventie!!!* Nu, elk krijgt vroeg of laat op zijne beurt loon naar werken. De openbare voorspraak, die de allerschandelijkste rebellen in de kabinetten der hoven vindt, is eene openbare regtvaardiging van alle opstanden in rijken en staten, want tot geenen opstand kan ooit minder aanleiding zijn, dan voor den Belgischen. Het zal dan misschien op zijn HAMANS uitkomen.

De groote mogendheden zijn thans allen zoo geducht groot, dat zij bang voor elkander zijn; *Engeland* en *Frankrijk* en zoo de een voor den anderen. Maar vereenigd, durven zij het kleine ongelukkige *Holland* aan. Welk een courage! welk eene grootmoedigheid! Van *Holland* valt ook nog wat te kaien. Daar vlammen misschien de Engelschen op. De Engelschen toch zijn van LEYCESTERS tijden af altoos de grootste vijanden van Hollands welvaart geweest. Die hebben, zoo voor als na, wat schepen in hun roofnest gesleept! En misschien is ook nu hunne voornaamste bedoeling om naar gelegenheid te zoeken, om het overschot van onzen handel en scheepvaart te vernielen. *Engeland* kan anders weinig met zijne vloten uitvoeren. Nu is zijne staatkunde, het vaste land in verwarring te brengen. Het beschermt onder de hand oproer en domheid. De Turken erkent het voor zijne oude bondgenooten, dwarsboomt de Russen en de Grieken, beschermt het monster *don* MIGUEL, erkent diens blokkade, schiet op de weerlooze vlugtelingen voor *Terceira*. En op die zwarte lijst van gruweldaden moet nu ook het tegenwoordig gedrag van den geloofs en bondgenoot omtrent *Holland* geplaatst worden. Oorlogen kost geld, daarom willen zij liever door verdeelen en heimelijk opstoken, hunne magtelooze heerschappij staande houden. Wie weet wat zij in *Polen* doen. De Franschen krijgen van alles de schuld, maar de Engelschen zijn misschien niet minder de oorzaken van al die onlusten en beroeringen.

De groote mogendheden hebben zich nu van ons lot meester gemaakt en schijnen wij de eindelijke beslissing van hunne genade te moeten afwachten. Maar intusschen dagen wij hen openlijk voor de vierschaar der menschheid en van het staatsregt. De vereeniging van *Zuid-* en *Noord Nederland* was hun werk, en nu ook de onafhankelijk verklaring van *Belgie*. In beide gevallen waren wij geheel lijdelijk. Voor wiens verantwoording komen nu de nadeelige gevolgen? ongetwijfeld voor de eerste bewerkers, de groote mogendheden? Van wien moeten wij de schadeloosstelling in beide gevallen eischen? Van de mogendheden. Kunnen die het van de Branbanders halen, dat is hunne zaak. Maar wij moeten het congres dier mogendheden in de eerste plaats aanspreken, als wij de rekening eens hebben opgemaakt, die nog al eenige millioenen schats beloopen zal. Zij zijn deugdelijk verpligt te betalen, of zich tot borgen te stellen. Wij hebben wel geene magt om hen daartoe te noodzaken, maar op grond van ons regt zullen wij niet ophouden in 't openbaar voldoenig der schulden te eischen. Betalen zij niet, dan vervallen zij tot de desolate boedelkamer van *Europa*.

Voor het overige protesteert de geheele Hollandsche natie met haren Koning voor het oog der volken tegen aangedaan onregt en geweld. Dit goede nogtans (gelijk er doorgaans nog al eenig goed onder het kwade gevonden wordt) dit goede heeft het Londensche congres voor ons uitgewerkt, dat het nu blijkbaar voor allen geworden is, hoe de Koning, niettegenstaande de beleedigingen, die hij als het hoofd van een oud en onafhankelijk volk ondergaan moest, zich der getrouwe natie waardig gedragen heeft, en de wederkeerige gehechtheid tusschen beiden des te meer versterkt is. De getrouwe Hollandsche natie beroemt zich thans nog luider op haren Koning, gelijk de Koning op de natie. Waar is een land, daar men alzoo roemen kan? — Moeten wij verdrukt en verplet worden door het overwigt van de evenwigt zoekende monarchen, wij zullen met roem vergaan. De geregtigheid, de nationale deugd, de voortreffelijkheid der zedelijke kracht en de eer zijn aan onzen kant; de eerloosheid, het geweld en de schande aan den kant onzer vijanden. Wij, en niet zij, hebben vrijmoedigheid tot God. Met gerustheid zien wij op dien alwetenden Regter, welke eenmaal het vonnis zal uitspreken tusschen ons en onze bestrijders.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.